

Лаодикия — номер пет

Последните три

Jeff Pippenger

2023-09-03

В идеалния случай седемте църкви и седемте печата следва да се разбират като паралелни символи, представящи вътрешни и външни линии на една и съща история. Също така е важно да се отбележи, че когато се разглеждат последните три църкви и последните три печата, историческата линия, представяща прогресивната история, не е основен предмет на тези символи. Когато църквите се прилагат в контекста на паралелни истории, развитието на историята е съществен елемент на символиката, но това не е така, когато последните три църкви и печата се разглеждат като символ сам по себе си.

Последните три църкви като символ се отнасят до взаимоотношението на три групи и до динамиката на взаимодействието между трите групи поклонници, представени от различните църкви. Последните три печата отъждествяват Божия народ, както е представен от Моисей и Илия. Илия представлява сто четиридесет и четирите хиляди, а Моисей — праведните мъртви.

И когато отвори петия печат, видях под олтара душите на онези, които бяха заклани за Божието слово и за свидетелството, което държаха. И те викаха със силен глас, казвайки: Докога, Господи, свети и истинни, няма да съдиш и да отмъстиш за нашата кръв над онези, които живеят на земята? И на всеки един от тях бе дадена бяла дреха; и бе им казано да починат още малко време, докато се изпълни числото и на съслужителите им, и на братята им, които трябваше да бъдат убити, както и те. И когато отвори шестия печат, и ето, стана голямо земетресение; и слънцето стана черно като вретинце от козина, а луната стана като кръв. И небесните звезди паднаха на земята, както смокинята хвърля неузрелите си смокини, когато бъде разклатена от силен вятър. И небето се отдръпна като свитък, когато се свива; и всяка планина и остров бяха преместени от местата си. И земните царе, и велможите, и богатите, и хилядниците, и силните, и всеки роб, и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; и казваха на планините и на скалите: Паднете върху нас и ни скрийте от лицето на Онзи, Който седи на престола, и от гнева на Агнето; защото е дошъл великият ден на Неговия гняв, и кой ще може да устои? Откровение 6:9–17.

Сестра Уайт ни уведомява, че петият печат се отнася до „период от време в бъдещето“. Стиховете за петия печат поставят въпроса кога Бог ще съди папството за избиването на Божия народ през Тъмните векове. Отговорът бе даден, че в „последните дни“ Бог ще съди папството за тези убийства, а също и заради друга група папски мъченици, които също ще бъдат умъртвени от папството по време на кризата около неделния закон.

„И когато отвори петия печат... [Откровение 6:9–11]. Тук на Йоан бяха представени сцени, които не бяха действителност, а онова, което щеше да бъде в един бъдещ период

от време.“ Manuscript Releases, том 20, 197.

Вдъхновението също потвърждава, че душите под олтара, които желаят да узнаят кога Бог ще съди папството, са свързани с двата гласа на ангела, който озарява земята със славата си в осемнадесета глава на Откровение.

„Когато беше отворен петият печат, Йоан Богослов в едно видение видя под олтара множеството на онези, които бяха убити за Божието Слово и за свидетелството на Исус Христос. След това дойдоха сцените, описани в осемнадесетата глава на Откровение, когато онези, които са верни и истинни, са призвани да излязат от Вавилон.

Откровение 18:1–5 е цитирано.“ Manuscript Releases, том 20, 14.

В Откровение осемнадесета глава съдът над католицизма е двоен, защото там и тогава тя е наказана не само за онези, които ще убие в „последните дни“, но и за жертвите на убийства през тъмните векове на папското управление.

И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не приемете от язвите ѝ. Защото греховете ѝ стигнаха до небето и Бог си спомни нейните беззакония. Отплатете ѝ, както и тя отплати на вас, и въздайте ѝ двойно според делата ѝ; в чашата, която е напълнила, напълнете ѝ двойно. Откровение 18:4–6.

Шестият печат предоставя една от класическите библейски илюстрации на събитията, които непосредствено предшестват Второто пришествие на Христос по време на седемте последни язви. Той завършва с въведението към седма глава на Откровение, която дава отговора на въпроса, поставен в последния стих на шестия печат: „кой ще може да устои“. Има две групи, които ще устоят като Божие знаме в кризата на неделния закон, която завършва, когато настъпят седемте последни язви. Тези две групи са сто четиридесет и четирите хиляди, които са представени от Илия, и „голямото множество“, което е представено от Мойсей. Тези два символа — Мойсей и Илия — вече бяха посочени като онези, които стоят в края на света, защото и двамата стояха с Христос на планината на Преображението.

На първата група папски мъченици от Тъмните векове бяха дадени бели одежди, а втората група, за която им беше казано да чакат, докато се попълни, е „голямото множество“, които също са облечени в бели одежди. Петият и шестият печат не представят паралелна история на петата и шестата църква; те дават свидетелство за двете групи, които се издигат като знаме за Господа в „последните дни“. Тези две групи са онези, които прогласяват вестите на двата гласа в осемнадесета глава на Откровение. Вестта, която тогава се прогласява, е съпроводена с изливането на Светия Дух, както е предобразено в историята на Петдесетница и в историята на Среднощния вик в началото на адвентизма.

„Ангелът, който се съединява в прогласяването на вестта на третия ангел, трябва да озари цялата земя със своята слава. Тук е предсказано дело със световен обхват и необичайна мощ. Адвентното движение от 1840–44 година беше славно проявление на Божията сила; вестта на първия ангел беше занесена до всяка мисионска станция по света, а в някои страни имаше най-големия религиозен интерес, на който е била

свидетел всяка земя след Реформацията от шестнадесети век; но всичко това ще бъде надминато от могъщото движение под последното предупреждение на третия ангел.

„Делото ще бъде подобно на това в Деня на Петдесетницата. Както „ранният дъжд“ бе даден чрез изливането на Светия Дух при откриването на благовестието, за да предизвика поникването на скъпоценното семе, така и „късният дъжд“ ще бъде даден при неговия завършек за узряването на жетвата. „И тъй, ще познаем, ако следваме да познаваме Господа; Неговото излизане е приготвено като зората; и Той ще дойде при нас като дъжда, като късния и ранния дъжд върху земята.“ Осия 6:3. „И тъй, радвайте се, сионски чеда, и веселете се в Господа, вашия Бог; защото Той ви дава ранния дъжд според мярката и ще направи да слезе за вас дъждът, ранният и късният дъжд.“ Йоил 2:23. „И в последните дни, казва Бог, ще изля от Духа Си върху всяка твар.“ „И ще стане така, че всеки, който призове името на Господа, ще се спаси.“ Деяния 2:17, 21.

„Великото дело на евангелието не трябва да завърши с по-малко проявление на Божията сила, отколкото беляза неговото начало. Пророчествата, които се изпълниха в изливането на ранния дъжд при началото на евангелието, трябва отново да се изпълнят в късния дъжд при неговия завършек. Тук са „времената на разхлаждане“, към които апостол Петър гледаше напред, когато каза: „И тъй, покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви, та да дойдат времена на разхлаждане от лицето на Господа; и Той да изпрати определения за вас Исус.“ Деян. 3:19, 20.“ Великата борба, 611.

След като шестият печат повдига въпроса, който въвежда Илия и Моисей, представени в седма глава на Откровение, се отваря седмият печат и описва изливането на Светия Дух върху тези две групи. Трябва да се отбележи, че в описанието има мълчание за половин час. Изливането на късния дъжд, представено с отварянето на седмия печат, включва период на мълчание.

И когато отвори седмия печат, настана мълчание на небето за около половин час. И видях седемте ангели, които стояха пред Бога; и на тях се дадох седем тръби. И дойде друг ангел и застана пред олтара, като имаше златна кадилница; и нему се даде много тамян, за да го принесе с молитвите на всички светии върху златния олтар, който беше пред престола. И димът на тамяна, който се издигаше с молитвите на светиите, възлезе пред Бога от ръката на ангела. И ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от олтара и го хвърли на земята; и настанаха гласове, гръмове, светкавици и земетресение. Откровение 8:1–5.

Както току-що бе отбелязано в пасаж от „Великата борба“, късният дъжд започва да се излива, когато могъщият ангел слиза и осветява земята със славата си. Късният дъжд започна, когато „големите сгради на Ню Йорк Сити бяха съборени“ на 11 септември 2001 г.

„Откъде идва твърдението, че съм заявила, че Ню Йорк ще бъде пометен от приливна вълна? Това никога не съм казвала. Казвала съм, когато гледах как там се издигат огромните сгради, етаж след етаж: „Какви ужасни сцени ще се разиграят, когато Господ се надигне, за да разтърси страшно земята! Тогава ще се изпълнят думите на Откровение 18:1–3.“ Цялата осемнадесета глава на Откровение е предупреждение за онова, което

идва върху земята. Но нямам специална светлина относно това какво предстои на Ню Йорк, освен че зная, че един ден великите сгради там ще бъдат съборени чрез обръщането и преобръщането на Божията сила. От светлината, която ми е дадена, зная, че в света има погибел. Една дума от Господа, едно докосване на Неговата могъща сила — и тези масивни постройки ще паднат. Ще се разиграят сцени, чиято ужасност не можем да си представим.“ Review and Herald, 5 юли 1906 г.

На 11 септември 2001 г. късният дъжд започна да се излива и изливането на този дъжд пада върху онези, представени от Илия и Мойсей, и включва време на мълчание. Време на мълчание за Мойсей и Илия е представено също и в единадесета глава на Откровение, където Мойсей и Илия, онези двама пророци, които измъчваха света, бяха „убити“ по улиците. Но след три и половина дни те излязоха от пещерата на Хорив и се възнесоха на небето. В историята на късния дъжд вестта, представена от тези двама вестители, е убита и хвърлена на улицата, но не е погребана, докато не бъде възкресена. Това е една от основните истини, които Лъвът от Юдовото племе сега разпечатва.

Последните три печата определят последното движение на Божия народ, представено чрез Илия и Мойсей. Това движение умира и възкръсва. То е движение, защото адвентизмът започна с едно движение, което продължи до 1863 г., когато те оставиха настрана първата истина, която Уилям Милър бе воден да разпознае. През 1863 г. движението приключи, защото през 1863 г. те юридически станаха църква. Алфа и Омега настоява, че ако Той е започнал Своя остатъчен народ като движение, Той ще го завърши също като движение.

Сега вече завършихме прегледа на седемте църкви и седемте печата. В последните три печата виждаме две групи на изкупените, представени от Мойсей и Илия. Всички тези печати свидетелстват за могъщия ангел от Откровение осемнадесета глава. Когато той слезе на 11 септември 2001 година, две групи изкупени навлязоха в очистителен процес, предназначен да разкрие и отдели две групи поклонници в рамките на движението в края на адвентизма, както е предобразено от движението в началото на адвентизма. Даниил посочва, че едната от тези групи, която той нарича нечестивите, няма да разбере увеличаването на познанието, а мъдрите ще го разберат. Матей ни известява, че онези, на които им липсва разбирането на знанието, което е било разпечатано, определят една девица като неразумна. Мъдрите девици показват в кризата при среднощ, че са разбрали и притежават увеличението на познанието. Мъдрите и неразумните са представени от църквата във Филадельфия или църквата в Лаодикия. Нечестивите, неразумни девици от Лаодикия трябва да бъдат избълвани от устата на Господа, а мъдрите получават Божието име, или Неговия характер, на челата си. Ако шестата църква, Филадельфия, представлява мъдрите, как тогава седмата църква, Лаодикия, представлява нечестивите? Ако това е така, тогава последователността е нарушена, нали? Отговорът, разбира се, се разрешава чрез Алфа и Омега.

В началото на първия деноминационно обособен Божий народ, древния Израил, Мойсей предобразяваше Христос в края на този деноминационно обособен народ.

Защото Мойсей наистина каза на отците: „Господ, вашият Бог, ще ви въздигне измежду братята ви Пророк като мене; Него да слушате във всичко, що ви говори. И ще бъде

така, че всяка душа, която не послуша този Пророк, ще бъде изтрeбена измежду народа.“
Деяния 3:22, 23.

В края на първия наименуван Божий народ Йоан Кръстител беше Илияният вестител, който приготви пътя за първото идване на Христос. След това Исус щеше да принесе Своята жертва на кръста и впоследствие да започне Своего първосвещеническо служение в Светото място на небесното светилище. В началото на втория наименуван Божий народ, съвременния Израил, Уилям Милър беше Илияният вестител, който приготви пътя за Второто идване на Христос. Тогава Исус внезапно влезе в Пресветото място и започна съда. В края на втория наименуван Божий народ последен Илияний вестител приготви пътя Христос да започне разпределението на съда над живите, завършека на Своего дело като Небесен Първосвещеник и Своего Второ идване.

Уилям Милър символизира не само вестителя, но и движението, с което беше свързан.

„С трепет Уилям Милър започна да разкрива пред народа тайните на Божието царство, като водеше слушателите си чрез пророчествата към второто пришествие на Христос. С всяко усилие той набираше сила. Както Йоан Кръстител възвести първото пришествие на Исус и подготви пътя за Неговото идване, така и Уилям Милър и онези, които се присъединиха към него, прогласяваха второто пришествие на Божия Син...“

„Хиляди бяха доведени да приемат истината, проповядвана от Уилям Милър, и Божии служители бяха издигнати в духа и силата на Илия, за да прогласят вестта.“ Ранни писания, 229, 230, 233.

В началото на древния Израил Бог призова Моисей, който бе получил четиридесет години покварено образование в Египет; това наложи четиридесет години живот в пустинята в опит да се премахне влиянието на Египет от неговия характер. Четиридесет години след раждането си, разбирайки, че е избран да изведе Божия народ от Египет, Моисей употреби човешка сила, за да убие египтянина. Четиридесет години по-късно при горящия храст той се възпротиви на Божието призвание. След като най-сетне прие призиванието, той пренебрегна заповедта да обреже сина си, докато не бе заплашен със смърт. На границата на Обетованата земя той се разбунтува и удари Канарата втори път. В началото на древния Израил Моисей притежаваше характерните черти на лаодикиец. Въпреки това той все пак изпълни своето високо и свято призвание, включително и предобразяването на Христос в края на древния Израил. Христос, Който се бореше с придирчивите юдеи, или с онези, които казваха, че са юдеи, а не бяха, представляваше характера на филаделфиец. В началото на древния Израил Моисей представляваше лаодикиец, който се нуждае от злато, очна маз и бели дрехи. В края Христос е филаделфиец.

В началото на адвентизма Уилям Милър, представен от онези няколцина в Сардис, които не бяха осквернили дрехите си, представляваше филаделфиец, както и движението, свързано с него. В края на адвентизма движението, което разпозна времето на края през 1989 г., беше също толкова лаодикийско, колкото и Мойсей. Милеритското движение е прообраз на движението Future for America с пророческата уговорка, че първото движение беше

изпълнено от филаделфийци във времето на Филаделфия, а последното движение се изпълнява от лаодикийци във времето на Лаодикия.

Аз съм свидетел на по-голяма част от пророческата история на това движение от 1989 г. насам, отколкото който и да е друг човек, свързан с историята на Future for America, и свидетелствам, че лично преминах през тази история, започвайки от 1989 г. нататък, като признат лаодикийски адвентист. По този път има много души, които биха потвърдили моето свидетелство. Мога също с увереност да свидетелствам, че онези, които бяха свързани с движението в края на адвентизма, също бяха признати лаодикийски адвентисти. Първият наименуван народ започва с лаодикиец, който става филаделфиец, и завършва с филаделфиец. Вторият наименуван народ започва с филаделфиец и завършва с лаодикиец, който е призован да стане филаделфиец. Това е белегът на Алфа и Омега.

Въпреки жалкото, окаяно духовно заслепление на водача и на онези, които се присъединиха към него, Бог все пак насочваше и управляваше пророческите ориентири, които се осъществиха от 1989 г. досега. Въпреки духовната голота и бедност на водача и на онези, които се присъединиха към него, Бог все още ръководеше разпечатването на истините, които Той счита за угодно да разпечата. В Своята милост, която никога не е отделена от Неговата „истина“, Той устрои процес на очистване, който предвиждаше един лаодикиец да умре и след това да възкръсне като филаделфиец. Тази смърт и възкресение бяха предобразени от авторите на книгите Даниил и Откровение, които и двамата символично бяха убити и възкресени. Йоан беше възкресен от смъртта, след като беше хвърлен в котел с врящо масло, Даниил — от рова с гладните лъвове. Така двете книги, които са една книга, поставят ударение върху символа на смъртта и възкресението като част от вестта, която сега бива разпечатвана.

Тъй като движението в „последните дни“ на изследователния съд, (което беше предобразено от Милеритското движение), се приближаваше към края на времето, Бог постанови водачът и движението да бъдат убити и след това възкресени. В контекста на седемте църкви Лаодикия беше убита на 18 юли 2020 г. и щеше да бъде възкресена като Филаделфия преди приближаващия се неделен закон. Възкресеното движение щеше да бъде от седемте църкви, но щеше да бъде осмото. Движението щеше да бъде осмото, тоест от седемте.

Тази пророческа тайна е потвърдена в книгата Откровение чрез няколко свидетели, макар досега да не е била разпозната. В този времеви период ние сега навлизаме в изпитанието на образа на звяра, за което Сестра Уайт ни известява, че е изпитанието, което идва преди неделния закон. Именно при неделния закон Божият печат се полага върху филаделфийците от тази история. Но те трябва да преминат изпитанието на образа на звяра, което идва преди да се затвори благодатното време.

„Господ ми е показал ясно, че образът на звяра ще бъде изграден, преди да се затвори благодатното време; защото той трябва да бъде великото изпитание за Божия народ, чрез което ще се реши вечната му участ. Вашето становище е такава смесица от непоследователности, че само малцина ще бъдат измамени.

„В Откровение 13 този въпрос е ясно представен; [Откровение 13:11–17, цитирано].“

„Това е изпитанието, което Божият народ трябва да премине, преди да бъде запечатан. Всички, които доказаха своята вярност към Бога, като спазваха Неговия закон и отказваха да приемат фалшива събота, ще застанат под знамето на Господа Бога Йехова и ще получат печата на живия Бог. Онези, които се отказват от истината с небесен произход и приемат неделната събота, ще получат белега на звяра.“ Manuscript Releases, volume 15, 15.

В настоящия исторически момент двата рога, по-рано определяни като републиканизъм и протестантизъм, вече са се изменили в демокрация и отстъпнически протестантизъм. Когато тези два рога бъдат напълно съединени, тогава те образуват една власт, един рог. През същия този период Бог ще посочи и издигне истинския рог на протестантизма, за да предупреди против образа на звяра. Тези два рога вървят успоредно един на друг, докато Съединените щати не престанат да бъдат шестото царство на библийското пророчество.

Откровение, седемнадесета глава, посочва, че тройният съюз на змея (Организацията на обединените нации), звяра (папската власт) и лъжепророка (Съединените щати) е силата, която е осмата глава и е от седемте глави. Тези седем глави са царствата на библийското пророчество, започвайки с Вавилон, след това Мидо-Персия, Гърция и после езически Рим. След това петото царство е папският Рим, който пророчески получи смъртоносна рана през 1798 година. В този момент от историята шестото царство на библийското пророчество, Съединените щати, се възкачи на престола, докато бъде съборено при скоро идващия неделен закон.

Тогава Организацията на обединените нации ще бъде принудена от силата, която принуждава целия свят да издигне образ на звяра. В този момент и шестото царство ще е получило смъртоносна рана, но Съединените щати тогава ще принудят целия свят да приеме тяхното ръководство над Организацията на обединените нации и ще изискат също да приемат моралния авторитет на папството да управлява тройния съюз.

И мами живеещите на земята чрез онези чудеса, които му бе дадено да върши пред звяра, като казва на живеещите на земята да направят образ на звяра, който бе ранен с меч, и оживя. И му бе дадено да вдъхне живот на образа на звяра, така че образът на звяра и да проговори, и да причини да бъдат избити всички, които не се покланят на образа на звяра. Откровение 13:13, 14.

Единственото определение на „образа на звяра“ в боговдъхновеното слово е, че той представлява съчетанието на църква (папската власт) и държава (Обединените нации, като Съединените щати контролират останалите девет царе). Езавел е папската власт; Ахав е Съединените щати, които са цар на десетте северни племена.

Когато Съединените щати паднат при неделния закон, Тир (папството), която е била забравена от 1798 г., бива „припомнена“ и тя започва своите съблазнителни песни. Поради финансовия срив, представен като „национална разруха“ в писанията на Елън Уайт, Съединените щати са принудени да съберат целия свят, за да се изправят срещу библийската

сила, която насочва ръката на всеки човек против самия него. Тази сила е ислямът, както е представен чрез праотеца на исляма — Исмаил.

И ангелът Господен ѝ каза: Ето, ти си зачала и ще родиш син, и ще го наречеш Исмаил; защото Господ чу твоето страдание. А той ще бъде див човек; ръката му ще бъде против всеки човек и ръката на всеки човек — против него; и ще живее в присъствието на всичките си братя. Битие 16:11, 12.

Съединените щати образуват съюз с другите девет царе, заемайки водещото положение. Те правят това само за кратко време, а след това ще настояват папската власт да стане глава на всичко това, както Езавел контролираше Ахав.

Така тройният съюз на змея, звяра и лъжепророка заедно потегля към Армагедон. Числото осем представлява възкресение, а царството, което според пророчеството е отбелязано като получаващо смъртоносна рана, беше петото царство — папската власт. Когато папството бъде възкресено, то става осмото царство и му се дава власт над тройния съюз; и това осмо царство е онази една глава от седемте царства, за която е установено, че е получила смъртоносна рана, но Вдъхновението също така посочва и изцелението на тази смъртоносна рана.

„Когато се приближаваме към последната криза, от жизненоважно значение е да съществуват съгласие и единство между Господните средства. Светът е изпълнен с буря, война и раздор. Но под един глава — папската власт — хората ще се обединят, за да се противопоставят на Бога в лицето на Неговите свидетели. Този съюз е циментиран от великия отстъпник. Докато той се стреми да обедини своите оръдия във война против истината, ще действа, за да разделя и разпръсва нейните застъпници. Ревност, зли подозрения, злословене — всичко това е подбуждано от него, за да произведе несъгласие и разцепление.“ Свидетелства, том 7, 182.

Петото царство, шестото царство и седмото царство в този момент всички са изгубили своите отделни царства, така че съответните им царства всички биват възкресени заедно като едно царство, съставено от три части, подражавайки измамно на троичния състав на Божеството.

Шестото царство, което започва с два рога, подобни на агнешки, и завършва като един рог, който говори като змей, притежава пророческата характеристика на папската власт, защото става образ на звяра. Именно звярът, папската власт, е представен преди всичко като възкресеното осмо царство, което е от седемте. Но макар че именно папската власт най-пряко изпълнява пророческата загадка за това, че осмото е от седемте, Съединените щати образуват образ на папството и следователно пророчески проявяват същите характеристики като папската власт.

Съединените щати започнаха през 1798 година, когато според Исая двадесет и трета глава Тир, папската власт, трябваше да бъде забравен до края на шестото царство. 1798 година беше времето на края за милеритите в началото на адвентизма. До пролетта на 1844 година милеритският адвентизъм беше приел мантията на протестантизма, която върви успоредно с

рога на републиканизма, представляващ управлението на Съединените щати. Двата рога са на едно и също животно, затова преминават през историята заедно. Началото и завършекът на адвентизма вървят успоредно с републиканския рог. Историята от 1798 година до момента, когато протестантите отхвърлиха вестта на първия ангел, беше периодът, в който Бог утвърди този протестантски рог. Той направи това чрез процес на изпитване, както постъпи и с републиканския рог. Има много какво да се каже за успоредните рога, но не сега.

Републиканският рог извършва блудство с отстъпническият протестантизъм, а не с истинския протестантски рог, защото истинският рог е Невястата на Агнеца и тя е девица. От времето на края през 1989 г. насам има седем президенти. Шестият от тези президенти получи смъртоносна рана в самата година, когато движението в края на адвентизма също получи смъртоносна рана. Осмият президент от времето на края през 1989 г. насам ще бъде този, който е получил смъртоносна рана и тя е изцелена. Той трябва да бъде президент, който е от седемте. В същото време, през 2020 г., когато шестият президент получи своята смъртоносна рана, рогът, който сега носи протестантското мантие, също бе убит. Както е при звяра на католицизма, и както е при образа на звяра на отстъпническият протестантизъм, така е и при истинския рог на протестантизма. Рогът на протестантизма е представен като шестата църква, която става осмата, но е от седемте.

Когато изпитвате тези твърдения, помнете, че вестта, която се разпечатва непосредствено преди да приключи времето на благодат, със сигурност ще бъде представена в контекста на това, че началото илюстрира края. Тази вест ще бъде представена чрез методологията на „историцизма“, която използва библийската история, съгласувана със световната история, за да определи края на света. Тази вест извира от земята.

Истината ще изникне от земята; и правдата ще погледне от небето. Да, Господ ще даде това, което е добро; и нашата земя ще даде плода си. Правдата ще върви пред Него; и ще ни постави в пътя на стъпките Му. Псалми 85:11–13.

Не става дума просто за това, че в този пасаж земята е определена като „страна“. Пасажът в Псалмите не само отъждествява „страната“ със „земния“ звяр от Откровение тринадесета глава, но също така отбелязва, че „истината“ „изниква“ от земята.

„Коя нация от Новия свят през 1798 г. се издигаше към могъщество, давайки обещание за сила и величие и привличайки вниманието на света? Приложението на символа не допуска никакво съмнение. Една нация, и само една, отговаря на изискванията на това пророчество; то недвусмислено сочи към Съединените американски щати. Отново и отново мисълта, почти точните думи, на свещения писател са били несъзнателно употребявани от оратора и историка при описанието на възхода и развитието на тази нация. Звярът бе видян да „излиза от земята“; и според преводачите думата, предадена тук с „излиза“, буквално означава „да расте или да изниква като растение“.“ Великата борба, с. 440.

Съединените щати са земният звяр, който „изниква“. Следователно, когато изпитвате твърденията, изложени в тези статии, Вдъхновението посочва, че вестта ще се основава на това края да бъде илюстриран чрез началото; тя ще бъде поставена в контекста на историческа линия върху историческа линия; и трябва да идва от глас в Съединените щати. Разбира се, в самите Съединени щати има лъжливи гласове, но според и въз основа на авторитета на Божието Слово всеки вестител или служение, което се намира извън Съединените щати или води началото си оттам, е лъжлива светлина. Адвентизмът започна в Съединените щати с гласа на един човек и с движение, установено в Съединените щати. Исус илюстрира края на едно нещо чрез началото на едно нещо.

Който има ухо, нека слуша какво Духът казва на църквите.